DOI: https://doi.org/10.35774/econa2023.02.121 JEL classification: G12, G30, G31, G32, G35
UDC: 658.5.012.1:330.341.1

Ігор СТЕФАНІВ
кандидат економічних наук, доцент,
кафедра фінансових технологій та банківського бізнесу,
Західноукраїнський національний університет, Україна
E-mail: sifftern@gmail.com
ORCID ID: 0000-0003-2026-9835
ReseacherID: H-3815-2017

НАПРЯМКИ ОПТИМІЗАЦІЇ РІВНЯ ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Анотація

Вступ. Поточний стан розвитку економіки України вимагає від суб'єктів господарювання здійснювати пошук більш ефективних методів управління власною діяльністю, постійно удосконалювати діючі системи управління факторами виробництва. Сьогодні необхідно вміти результативно управляти ризиками, забезпечуючи сталість функціонування, прийнятний рівень прибутковості. При цьому важливо утримувати власну фінансову стійкість, достатній рівень ліквідності активів, платоспроможність.

Перебуваючи у невизначених умовах, намагаючись нормалізувати господарські процеси суб'єкти господарювання використовують увесь спектр можливостей, намагаючись оптимізувати діючі та винайти нові механізми управління вартістю капіталу, спрямовуючи зусилля на підтримку економічної стабільності.

Мета. Метою дослідження є пошук шляхів оптимізації процесів управління платоспроможністю та ліквідністю, фінансовою діяльністю суб'єктів господарювання для забезпечення сталості розвитку.

Методологія. В процесі роботи застосовувалися методи аналізу та синтезу, узагальнення та порівняння, наукової абстракції.

Результати. У статті здійснена оцінка ефективності систем управління активами, описуються основні методи нормалізації їх ліквідності, напрямки оптимізації рівня платоспроможності підприємств.

Окреслюється структура чинників, які впливають на ефективність управління капіталом, його структуру, форми оборотності, аналізується вплив економічного середовища на вартість ресурсів, якісні ознаки економічних відносин суб'єктів господарювання.

Означені напрямки оптимізації фінансової діяльності підприємств, шляхи підвищення рівня ліквідності активів. Висвітлені фактори, що здатні забезпечити стійкий розвиток. Увага приділена проблемам фінансового та інформаційного забезпечення виробничої діяльності, необхідності формування сучасних систем управління інформацією з ціллю оптимізації економічних процесів.

Описані основні форми реалізації фінансового потенціалу, напрямки формування ефективної політики управління ресурсами, шляхи накопичення їх у достатній кількості та підвищення ефективності їх використання за рахунок підбору дієвих методів, що використовуються для нормалізації їх структури.

Висвітлені основні ефекти досягнення оптимального рівня ліквідності активів та платоспроможності, форми оптимізації оборотності та оновлення оборотних активів, шляхи підвищення ефективності діяльності за рахунок запровадження сучасних форм планування та прогнозування.

Ключові слова: прибуток; ризики; економічна діяльність; оборотність капіталу; ліквідність; платоспроможність; рентабельність.

© Ігор Стефанів, 2023

Отримано: 30.04.2023 р. **Рекомендовано до друку:** 12.05.2023 р. **Опубліковано:** 31.05.2023 р.

Ця стаття розповсюджується на умовах ліцензії Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0, яка дозволяє необмежене повторне використання, розповсюдження та відтворення на будь-якому носії, за умови правильного цитування оригінальної роботи.

Як цитувати: Стефанів І. Напрямки оптимізації рівня платоспроможності підприємства. *Економічний аналіз.* 2023. Том 33. № 2. С. 121-127. DOI: https://doi.org/10.35774/econa2023.02.0121

Вступ

Функціонуючи за постійно змінних умов, протидіючи кризовим явищам у економічній системі суб'єкти господарювання постійно перебувають під прямим впливом зовнішніх факторів, які важко, або не можливо ефективно контролювати, що призводить до дестабілізації виробничих та фінансових процесів і стимулює реструктуризацію факторів виробництва та змушує здійснювати постійний пошук шляхів оптимізації внутрішніх процесів задля нормалізації фінансових та матеріальних потоків, для забезпечення себе необхідними обсягами ресурсів.

Відсутність сталості у господарських процесах породжує ефект регресивної дифузії і на підприємствах формуються різнорідні кризові явища, які призводять до зниження рівня їх платоспроможності, ліквідності капіталу. Усе це прямо впливає на прибутковість, фінансову безпеку та потребує додаткових ресурсів на процеси стабілізації. Приймаючи до уваги стан, у якому перебувають вітчизняні виробники, зрозуміло, чому їм у край складно підтримувати рентабельність, забезпечуючи розвиток, дотримуватися фінансової дисципліни.

Зниження рівня активності суб'єктів господарювання, зростання обсягів неплатежів і, як наслідок, накопичення боргів призводить до змін у структурі грошових потоків, до трансформації виробничих процесів, до формування неефективної системи обороту ресурсів та появи їх дефіциту. Надмірний рівень ризикованості виробничо-господарських операцій, значний рівень інфляції, втрата частини активів підвищують рівень фінансових та комерційних ризиків. У таких умовах утримання сталого рівня фінансово-економічних процесів, фінансового забезпечення процесів розвитку – це пріоритетне завдання для виробників. Стабілізація внутрішніх виробничих процесів, приведення їх до нормального стану є фактором сталого розвитку, формою реалізації запланованих завдань, оптимального рівня платоспроможності та ліквідності.

Окрім того, процеси удосконалення інформаційного забезпечення, аналізу та планування власної діяльності є чинником стабілізації економічної діяльності, можливості вибору оптимальних форм управління господарськими процесами, що надає змогу швидко реагувати на зміни у зовнішньому середовищі і є основою прибутковості кожного суб'єкта господарювання.

Проблемам стабілізації фінансової діяльності та нормалізації рівня платоспроможності присвячували праці вітчизняні вчені, а саме, Іваннікова О. В. Носова Є. А., Коцеруба Н. В., Теницька Н. Б. та значна кількість зарубіжних науковців та практиків. Ними сформовані теоретичні основи процесів управління фінансовим станом та методи утримання платоспроможності суб'єктами господарювання. Проте потребують ще вирішення питання оптимізації систем управління фінансовими ресурсами з метою нормалізації рівня фінансової стійкості та платоспроможності, що і визначає актуальність даної роботи.

Мета статті

Метою дослідження є аналіз діючих форм та методів управління фінансовими ресурсами, платоспроможністю та ліквідністю, оцінка факторів, що здійснюють вплив на них та пошук шляхів оптимізації процесів управління фінансовою діяльністю суб'єктів господарювання для забезпечення сталості розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження

Ефективність процесів формування оптимального рівня платоспроможності, управління факторами виробництва прямо залежить від якісних показників інформаційних потоків суб'єкта господарювання, які формуються за результатами управління капіталом у минулому.

Більшість вітчизняних та закордонних вчених притримуються точки зору, що платоспроможність підприємства характеризує наявний обсяг грошових коштів чи їх замінників, їх достатність для проведення розрахунків, здійснення термінових платежів. З точки зору конкретного суб'єкта господарювання платоспроможність – це здатність у повному обсязі здійснювати необхідні платежі. Такі операції можуть проводитися за рахунок власних чи залучених ресурсів і повинні забезпечувати оптимальний рівень ефективності діяльності, стабільність та

прибутковість. При цьому суб'єкт господарювання намагається стабілізувати власні грошові потоки та нормалізувати структуру активів.

Деякі вчені, трактують платоспроможність як функціональну відповідність витрат доходам, що надає змогу регулярно, або з певною періодичністю фінансувати власну діяльність та обслуговувати власні зобов'язання. На нашу думку дані підходи практично є аналогічними за суттю, окрім часового аспекту процесів управління грошовими ресурсами.

Відомо, що нерегулярність здійснення розрахунків може призводити до нарощення обсягів простроченої кредиторської та дебіторської заборгованості, що однозначно рано чи пізно буде призводити до прямих втрат і у свою чергу негативно впливатиме на якісні та кількісні риси виробничого циклу.

Процес оптимізації платоспроможності передбачає раціоналізацію систем управління ресурсами з метою підвищення рівня їх ліквідності. Тут мова може йти про контроль за оборотом виробничих запасів, готової продукції, дебіторської та кредиторської заборгованості, грошових ресурсів. Для підвищення рівня платоспроможності суб'єкт господарювання повинен здійснювати постійний моніторинг якісних параметрів виробничого циклу та фондів обігу. При цьому увага приділяється достатності активів, їх оптимальній вартості, притримуючись принципу за якого плановий дохід може бути отриманий за використання оптимального обсягу ресурсів [1].

Варто зазначити, що ефективно підібрані методи управління капіталом загалом здатні стабілізувати усю фінансову систему підприємства, забезпечити необхідну кількість та якість його активів і функціонально пов'язати їх із власними стратегічними цілями.

Підбір дієвих методів управління ресурсами здійснюється кожним підприємством окремо, приймаючи до уваги наявний досвід, використовувані форми управління власною діяльністю, їх результативність, системи управління ризиками. При цьому приймається до уваги рівень адаптованості менеджменту суб'єкта господарювання до вирішення типових завдань, його здатність швидко реагувати на зміни у зовнішньому середовищі [2]. Така форма підбору спрощує загальну систему управління і дозволяє у післяоптимізаційний період знизити валові витрати, нормалізувати оборотність ресурсів та стабілізувати прибутковість.

Загальним завданням системи управління платоспроможністю є контроль за ліквідністю активів та прибутковістю, що забезпечує достатній рівень грошових ресурсів для проведення розрахунків суб'єкта господарювання і забезпечує фінансову та виробничу рівновагу, прийнятний рівень фінансової безпеки та стабільність розвитку і надає можливість утримувати економічні процеси на прийнятному рівні, досягаючи основних цілей (рис. 1).

Основне завдання систем забезпечення фінансової безпеки зводиться до того, що вони гарантують стабільну роботу, цілісність ресурсів підприємства, можливість нарощення вартості капіталу, попереджають появу кризових явищ.

Об'єктом контролю тут є операційна, фінансова та інвестиційна діяльність, а результатами є достатня кількість ліквідних активів, які забезпечують прийнятний рівень оборотності капіталу, можливість забезпечення ефективності перерозподільних процесів. При цьому увагу приділяють організації грошового обороту на підприємстві, підбору оптимальних методів управління капіталом.

Основною метою утримання високого рівня платоспроможності є забезпечення умов для постійного розвитку підприємства, досягнення його основних цілей, використовуючи загальні системи фінансового менеджменту, а саме: планування і прогнозування, аналіз і контроль, оперативне управління.

Загальна система управління платоспроможністю повинна будуватися на наступних принципах:

- системності;
- економічної ефективності;
- оперативності;
- оптимальності;
- адаптивності;
- цільової спрямованості;
- інноваційності.

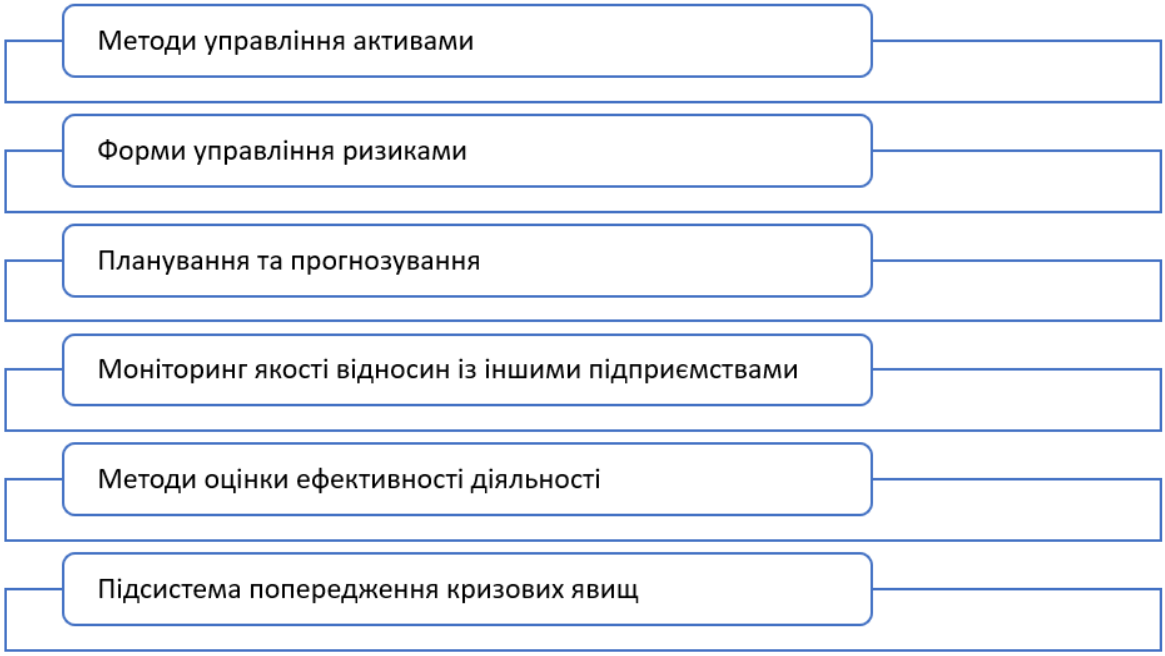

Рис. 1. Складові системи управління платоспроможністю

Здійснюючи оперативне управління активами, менеджмент компанії повинен проводити постійний пошук більш ефективних методів обороту капіталу, оптимізовувати існуючі системи забезпечення власної платоспроможності. Ефективне управління активами передбачає їх групування за рівнем ліквідності і термінами використання задля повного та своєчасного погашення кредиторської заборгованості.

Основні функції системи управління платоспроможністю:

- формування оптимальної структури факторів виробництва;
- підбір ефективних методів управління ресурсами;
- стабілізація прибутковості діяльності упродовж тривалого періоду часу;
- забезпечення безперервності обороту активів;
- формування оптимального рівня ліквідності капіталу.

Для оцінки рівня платоспроможності суб'єкт господарювання використовує різнорідні методи фінансового аналізу з метою виявлення факторів, що породжують негативні процеси. При цьому аналізується структура та рівень ліквідності оборотних активів, оцінюються якісні параметри виробничого циклу та процесів реалізації, якість управління дебіторською та кредиторською заборгованістю, динаміка вартості грошових ресурсів суб'єкта господарювання.

Варто зазначити, що підприємство повинно намагатися забезпечити платоспроможність, використовуючи усі наявні ресурси і в першу чергу найбільш ліквідну частину оборотних активів. Такий підхід може стримувати розвиток, але призводить до підвищення рівня фінансової дисципліни та відповідальності за результати власної діяльності. Окрім того, не повинна розвиватися практика нарощення якісних параметрів власної діяльності за рахунок кредиторської заборгованості. Суб'єкт господарювання не завжди може погашати власні зобов'язання за рахунок вартості, яка буде створена у майбутніх періодах, оскільки у такому випадку зростає термін обороту кредиторської заборгованості, що негативно позначається на фінансовому стані кредитора.

Оптимально сформована система управління платоспроможністю повинна забезпечити:

- достатність ліквідних ресурсів;
- збалансованість грошових потоків;
- стабільність джерел формування активів;
- ефективність виробничої діяльності;

- наявність оптимальної системи обороту ресурсів;
- достатність капіталу для реалізації усіх запланованих цілей;
- фінансову стійкість;
- безперервність процесів відтворення.

При формуванні фінансової стратегії підприємства враховують його цілі, форми розвитку, методи управління факторами виробництва, їх структуру, оцінюються можливості використання резервів підвищення ефективності їх управління.

Значна частина вчених акцентують увагу на взаємозалежності таких понять як ліквідність та платоспроможність, вказуючи на те, що покращання одного показника однозначно призводить до зростання іншого. Наявність достатнього обсягу ліквідних ресурсів надає можливість суб'єкту господарювання швидко отримувати грошові ресурси та проводити розрахунки, вчасність яких здатна стабілізувати господарські операції і нормалізувати процес оборотності ресурсів, а значить і забезпечити зростання їх ліквідності.

Варто зазначити, що більшість промислових підприємств не можуть постійно утримувати ресурси у найбільш ліквідній формі, оскільки це призведе до зупинки процесу виробництва або до уповільнення виробничого циклу. Зокрема, підприємства повинні купувати запаси, щоб почати виробництво. Такі процеси супроводжуються зниженням рівня ліквідності активів, але за результатами реалізації величина ліквідності відновлюється і повинна зростати. Тут важливо здійснювати контроль за оборотністю активів, не допускаючи відволікання їх у прострочену дебіторську заборгованість.

Ми не можемо повністю погодитися із існуючою думкою, що наявність у підприємства достатнього обсягу ліквідних активів для проведення розрахунків у поточному періоді часу не є фактором його платоспроможності у майбутньому. Лише неефективне планування, невдало підібрана стратегія діяльності може призвести до втрати ліквідності, чого суб'єкт господарювання, вдало диверсифікуючи активи, повинен усіляко оминати.

Для кредитора загальними ознаками прийнятного рівня платоспроможності є:

- достатній обсяг грошових ресурсів для проведення поточних розрахунків;
- відсутність прострочених боргів;
- сталий рівень оборотності ресурсів та стабільність грошових потоків;
- наявність достатнього обсягу високоліквідних активів;
- оптимальний рівень диверсифікації джерел формування активів.

На платоспроможність підприємства впливає ряд факторів, а саме зовнішні та внутрішні. Зовнішні фактори суб'єкт господарювання не може повністю контролювати, але вони здійснюють суттєвий вплив на його фінансовий стан. Частково влив зовнішніх факторів можна нівелювати контролюючи внутрішні, формуючи оптимальну структуру ресурсів.

До зовнішніх факторів, як правило, відносять:

- стан розвитку економічної системи країни;
- податкове навантаження;
- розмір плати за позичені активи;
- стабільність фінансового ринку;
- рівень платіжної дисципліни суб'єктів господарювання;
- стабільність законодавства.

До внутрішніх факторів відносять:

- структуру та вартість факторів виробництва;
- величину боргів суб'єкта господарювання;
- форми оборотності ресурсів;
- обраний тип фінансової політики;
- оптимальність систем фінансового планування та прогнозування;
- тип економічних взаємовідносин підприємства;
- рівень технологічних процесів.

Кожен суб'єкт господарювання повинен спрямовувати власні зусилля на оптимізацію внутрішніх фінансових та економічних процесів, які формують прийнятний рівень якості факторів виробництва, а далі утримати їх на такому рівні упродовж тривалого періоду часу. Це, на нашу думку, є основним фактором оптимізації витрат, максимізації доходу, нормалізації рівня прибутковості, ліквідності та платоспроможності.

Ті підприємства, що перебувають у стані пошуку оптимальної системи управління факторами виробництва не завжди можуть стабілізувати власні грошові потоки, що

негативно позначається на рівні ліквідності їх капіталу та платоспроможності, і як результат, знижується ефективність процесів оборотності активів.

У такому випадку необхідно:

- провести аналіз ефективності обороту капіталу;
- означити фактори що негативно впливають на стабілізаційні процеси;
- здійснити процедуру оптимізації структури активів, що призведе до мінімізації витрат;
- забезпечити використання достатнього рівня прибутку на розвиток, зберігаючи темпи оборотності оборотних активів;
- сформувати політику утримання стабільного стану у продовж тривалого періоду часу, враховуючи вплив зовнішній факторів.

Висновки та пропозиції щодо подальших досліджень

Оптимальний рівень ефективності системи управління активами передбачає відповідну організацію руху грошових протоків, процеси їх формування у достатніх обсягах, розподілу та перерозподілу, приймаючи до уваги особливості економічної діяльності окремого суб'єкта господарювання.

Намагаючись утримати прийнятний рівень ліквідності підприємство може уповільнювати оборотність капіталу та знижувати темпи виробничих процесів. При цьому варто пам'ятати, що для збереження прийнятого рівня оборотності капіталу величина ліквідності повинна постійно змінюватися. Зокрема, накопичуючи виробничі запаси суб'єкт господарювання суттєво знижує ліквідність, щоб забезпечити прийнятний рівень оборотності, шо може сприяти стабілізації рівня прибутковості та дозволяє забезпечити виконання покладених на підприємство функцій. Загалом, здійснюючи основну діяльністю необхідно оптимально використовувати ресурси, досягаючи поставлених цілей, забезпечуючи безперервність процесів відтворення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андрушко О. Б., Капустяк М. С. Практико-методологічний підхід до ідентифікації кризового стану підприємства. *Регіональна економіка*. 2014. № 4. С. 66–72.
2. Власова Н. О. Оцінка ліквідності та платоспроможності підприємств роздрібної торгівлі. Монографія. Харк. держ. ун-т харчування та торгівлі. Харків. 2010. 222 с.
3. Іваннікова О. В Аналіз платоспроможності як фактора фінансової стійкості малих підприємств. *Бухгалтерський облік, аналіз та аудит*. 2017. Вип. 2 (58). С. 130-136.
4. Коцеруба Н. В. Інформаційне забезпечення аудиту фінансової стійкості та платоспроможності підприємства. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2019. Вип. 27. С. 78-21.
5. Майборода О. Є., Косарєва І. П., Каранда О. М. Концептуальні засади управління платоспроможністю підприємства. *Молодий вчений*. № 3. 2017. С. 793-797.
6. Носова Є. А. Оцінка ліквідності та платоспроможності підприємства. *Економіка. Проблеми економічного становлення*. 2012. № 2. С. 58-64.
7. Теницька Н. Б., Гришко Ю. С. Теоретичні аспекти оцінки платоспроможності підприємства в сучасних умовах. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. № 5. С. 372-376.
8. Теницька Н. Б., Гришко Ю. С. Підвищення платоспроможності підприємства шляхом оптимізації дебіторської заборгованості. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. Вип. № 8. С. 366-369.
9. Чимшит С. І. Методичні аспекти оцінки платоспроможності підприємства. *Економічний простір*. 2014. № 89. С. 216–227.
10. Юрій Е. О. Діагностика і управління ризиком ліквідності підприємства. *Кримський економічний вісник*. 2014. № 1(08). С. 161–163.

REFERENCES

1. Andrushko, O. B., and Kapustiak, M. S. (2014). Praktyko-metodolohichnyi pidkhid do identyfikatsii kryzovoho stanu pidpryiemstva. (A practical-methodological approach to identifying the crisis state of an enterprise). *Rehionalna ekonomika*, 4, 66–72.

2. Vlasova, N. O. (2010). Otsinka likvidnosti ta platospromozhnosti pidpryiemstv rozdribnoi torhivli. Monohrafiia. (Assessment of liquidity and solvency of retail trade enterprises). Kharkiv. Derzh. un-t kharchuvannia ta torhivli. Kharkiv. 222p. Retrieved from: https://core.ac.uk/download/pdf/50583339.pdf.

3. Ivannikova, O. V. (2017). Analiz platospromozhnosti yak faktora finansovoi stiikosti malykh pidpryiemstv. (Analysis of solvency as a factor of financial stability of small enterprises). *Bukhhalterskyi oblik, analiz ta audyt*, 2 (58), 130-136.

4. Kotseruba, N. V. (2019). Informatsiine zabezpechennia audytu finansovoi stiikosti ta platospromozhnosti pidpryiemstva. (Information provision of the audit of the financial stability and solvency of the enterprise). *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu*, 27, 78-21.

5. Maiboroda, O. I., Kosarieva, I. P., and Karanda, O. M. (2017). Kontseptualni zasady upravlinnia platospromozhnistiu pidpryiemstva. (Conceptual principles of enterprise solvency management). *Molodyi vchenyi*, 3, 793-797.

6. Nosova, Y. A. (2012). Otsinka likvidnosti ta platospromozhnosti pidpryiemstva. (Assessment of liquidity and solvency of an enterprise). *Ekonomika. Problemy ekonomichnoho stanovlennia*, 2, 58-64.

7. Tenytska, N. B., and Hryshko, Y. S. (2015). Teoretychni aspekty otsinky platospromozhnosti pidpryiemstva v suchasnykh umovakh. (Theoretical aspects of assessing the company's solvency in modern conditions). *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky*, 5, 372-376.

8. Tenytska, N. B., and Hryshko, Y. S. (2015). Pidvyshchennia platospromozhnosti pidpryiemstva shliakhom optymizatsii debitorskoi zaborhovanosti. (Increasing the company's solvency by optimizing accounts receivable). *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky*, 8, 366-369.

9. Chymshyt, S. I. (2014). Metodychni aspekty otsinky platospromozhnosti pidpryiemstva. (Methodical aspects of assessing the company's solvency). *Ekonomichnyi prostir,* 89, 216–227.

10. Iurii, E. O. (2014). Diahnostyka i upravlinnia ryzykom likvidnosti pidpryiemstva. (Diagnostics and risk management of enterprise liquidity). *Krymskyi ekonomichnyi visnyk*, 1(08), 161–163.

Ihor Stefaniv, Candidate of Economic Sciences, Associate Professor, Department of Financial Technologies and Banking Business, West Ukrainian National University, Ukraine

DIRECTIONS FOR OPTIMIZING THE COMPANY'S SOLVENCY LEVEL

Abstract

Introduction. The current state of development of the economy of Ukraine requires business entities to search for more effective methods of managing their own activities, to constantly improve the existing management systems of production factors. Today, it is necessary to be able to effectively manage risks, ensuring the stability of functioning, an acceptable level of profitability. At the same time, it is important to maintain financial stability, a sufficient level of asset liquidity and solvency.

Being in uncertain conditions, trying to normalize business processes, business entities use the entire spectrum of opportunities, trying to optimize existing and find new mechanisms for asset management, directing efforts to stabilize their own profitability.

Goal. The purpose of the study is to find ways to optimize the processes of managing solvency and liquidity, financial activities of economic entities to ensure sustainable development.

Methodology. In the process of work methods of analysis and synthesis, generalization and comparison, scientific abstraction were used.

The results. The article evaluates the effectiveness of asset management systems, describes the main methods of normalizing their liquidity, directions for optimizing the level of solvency of enterprises.

The structure of factors that affect the efficiency of capital management, its structure, forms of turnover are outlined, the influence of the economic environment on the cost of resources, qualitative signs of economic relations of business entities are analyzed.

The areas of optimization the financial activity of enterprises, the ways of increasing the level of liquidity of assets are identified. Factors which capable of ensuring the sustainable development are highlighted. Attention is paid to the problems of financial and information support of production activities, the need to form modern information management systems with the aim of optimizing economic processes.

The main forms of realization the financial potential, the directions of formation of an effective resource management policy, the ways of forming their sufficient number and increasing the efficiency of their use due to the selection of effective methods used to normalize their structure are described.

The main effects of achieving the optimal level of liquidity of assets and solvency, forms of optimization of turnover and renewal of current assets, ways of increasing the efficiency of activities due to the introduction of modern forms of planning and forecasting are highlighted.

Keywords: profit; risks; economic activity; capital turnover; liquidity; solvency; profitability.

Cite as: Stefaniv, I. (2023). Directions for optimizing the company's solvency level. *Economic analysis,* 33 (2), 121-127. DOI: https://doi.org/10.35774/econa2023.02.121